

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nekoliko kritike.

II.

Da so se širili po shodih stranke „Slovenčeve“ krivi politični nazori, to je prva zasluga dolenskega poslanca gospoda Viljema Pfeiferja. Če mi govorimo o tem moži, ki je lani spomladi prenesel svojo politično jesen v klerikalni tabor, tedaj nikakor ne govorimo zaničljivo. Kamor ga postaviš, povsodi dela in se trudi: sedaj pod mladoslavenko zastavo, sedaj kot divjak, nazadnje kot rezervni častnik v „katoliški“ stranki! In tako je gospod Pfeifer tudi zadnjič govoril, dolgo govoril na „katoliškem shodu“ pri Treh Farah. Bilo je takrat ravno cerkveno oproščenje in gospod državni poslanec je tako imel priliko, kakor pravi naše posebno poročilo, da je govoril kakim 2000 ženskam, blizu 300 kmetom ter kakim 50 Metličanom — o državnozborni koaliciji! Kaj je govoril, to priobčuje „Slovenec“ od besede do besede in temu pač gre polna vera.

Torej, koalicija! Zauzo je, da smo mi slovenskim poslancem, ki so se lansko jesen odločili za koalicijo, pustili njih previdnost. Brez sile od naše strani so si pa poslanci sami postavili mejo, to je: „sklenili so izstopiti iz Hohenwartovega kluba, ako se jim od vladne strani ne dá vsaj do razprave v budgetnem odseku poroštvo za ugodno rešitev njihovih narodnih teženj“. To so njih lastne besede — mi ne moremo nič za to! To so tudi lastne besede gospoda Pfeiferja! Razprava budgetnega odseka je bila dognana začetkom marcija. Če torej tak slovenski koalirani poslanec uastopi potem dne 2. septembra meseca pred dolenskim volilci, tedaj mora jim pred vsem dokazati, da je izstopil iz Hohenwartovega kluba, ali pa dokazati, da je dobil poroštvo za ugodno rešitev naših narodnih teženj. Če pa ne more ni jednega, ni drugega, tedaj bode gotovo spominjal svoje volilce na to, kaj je pač sklenil s svojimi tovariši, priznal pa bo ob jednem, da se je zmotil in prevaral in da se ne čuti več vezanega na svoj prenegljeni in nepremišljeni sklep. Gospod Pfeifer pa ni storil ni prvega, ni drugega, ni tretjega, ampak postavil se je na stališče, kakor da ni bilo nikakega sklepa, nikakega termina in kakor da ni vezan na

nikako besedo! In v tem, da je gospod Pfeifer zamolčal in zatajil oni obvezni in časovno predoločni sklep koalirancev, v tem tiči namen, po „katoliških“ shodih razširati krive nazore o političnem položaji in prosto ljudstvo mamiti s prostim zavijanem.

Primaknimo si bliže gospoda Pfeiferja! Rekel je: „Ko smo se dogovarjali glede vstopa v vladno zvezo — koalicijo — pričakovali smo, da bo vlada ustregla našim zahtevam...“ Tu bi razsodni volilci pričakovali, da bode gospod poslanec resnično poročal nadalje: in sklenili smo, da izstopimo iz zveze, ako do marcija meseca ne dobimo poroštva, da nam se izpolnijo naše narodne težaje; ker smo pa zastoj pričakovali, tedaj smo, mož-beveda, izstopili. Toda koalicijski mož jo je drugače zavil in namesto tega rekel: „in nadejati se je še sedaj, da izpolni neke točke, ki so že dolgo let na dnevnem redu.“ To se pravi: poprej smo pričakovali, sedaj se pa še nadejamo, poprej smo se nadejali, sedaj pa še pričakujemo! Da pa nimajo nikakega poroštva in da bi prav za prav koaliranci zato dano besedo izpolniti morali: tega volilci zvedeti niso smeli. Pa česa se je bilo dne 2. septembra letos „še nadejati“? To je bila gimnazija v Kranji, katere se ni bilo treba „še nadejati“, ampak je bila — kateri vrabec tega ne ve? — že ustanovljena, ista gimnazija, katero naj bi vendar nehali koalirani poslanci za-se reklamovati, ker je gotovo vsakemu dečaku znano, da jo je požrtvovalnost Kranjskega meščanstva že mesece pred koalicijo si zagotovila bila. In česa se je „še nadejati“? — „Celjske slovenske gimnazije!“ In gospod poslanec je razvil ves svoj pogum, češ: „tu nikakor ne odjenjamo... mi se ne plašimo nemškega vpitja ter bomo vestno in možato zastopali pravično to narodno zahtevo, nadejaje se, da sprevidi tudi vlada, da nam tu mora ustreči.“ Rudečica srami nas je občila, ko smo čitali te besede! To je torej poroštvo vlade, da je treba šele zastopati pravično zahtevo Celjske gimnazije (notabene: ne — slovenskih paralelek!), da se je treba šele nadejati, da sprevidi vlada, da nam tu mora ustreči! Ali ni vlada že do marcija meseca dala popolnega poroštva? Vi, koaliranci, se boste šele morali bti, seveda tako, kakor

znate, za Celjsko gimnazijo? Pa ta up je vse? Celjska gimnazija — to so vse vaše narodne težnje? Ali, brez zamere! Danes se ne bavimo z vami, danes poučujemo ljudstvo, da se mu je stvar na shodu „Slovenčeve“ stranke zvižčno risalo, da je poslancu Pfeiferju bilo račun polagati o poroštvu vlade za ugodno rešitev narodnih teženj do začetka marcija meseca, da je pa on ljudstvu slikal, kakor bi poroštvo od koalirancev obljubljeno ne bilo, ampak se mora zadovoljiti s slepo nado glede jedne jedine in vrhu tega pristrižene zahteve. Ljudstvo žalibog ni tako zrelo, da bi bilo vstalo in v beg zapodilo govorilce, ki se drznejo njemu prah v oči sipati, ker bi sicer morali pripoznati svojo verolomnost! Gosp. Pfeifer je svoj „katoliški shod“ celo tako nizko cenil, da mu je pogreval staro frazo: „s svojim prenegljenim izstopom iz koalicije bi slovenski poslanci pomogli do izključljive (liberalne) nemško-poljske vlade“. Pred koalicijo smo sedem let čuli, da bi izstop iz Hohenwartovega kluba pripomogel nemško-liberalni stranki do vlade. No, ta stranka je prišla do vlade vzhic slovenskim Hohenwartovcem in glejte jih, tiste Hohenwartovce, kako so sedaj celo koalirani z nemško-liberalno stranko! Pa zakaj? Zato, da bi ne pomogli do nemško-liberalne vlade! Kdo se smeje? In za vse to, kar smo navedli, beleži „Slovenec“ koncem Pfeiferjevega govora „živahuo odobravanje“. Da, Jeruzalem, Jeruzalem!

Bosna in Hercegovina.

(Iz proračunskega odseka avstrijske delegacije.)

Navedli smo vodilne ideje, izražene pri proračunu ministerstva vnanjih del. Odsek je po končani razpravi odobril tudi proračun mornarice in sicer brez debate, predvčeršnjim pa se je rešil okupacijski kredit, pri kateri priliki se je unela zanimljiva razprava o razmerah v Bosni in v Hercegovini.

Poročevalec Suess je hvalil kulturni in gospodarski napredek v okupovanih deželah in priporočal, naj se proračun odobri.

Delegat dr. Pacak je rekel, da bode njegov tovariš dr. Slama v plenarni seji obširno pojasnil razmere v okupovanih deželah, da pa hoče tudi on

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Quida.)

(Dalje)

VII.

V Florenci bivajoči tujci, ki pridejo zajedno z lastovkami na jug, imajo kakor zlato čisto vest; oni vedo vse, o vsakomur, o vseh stvareh, minulih, sedanjih in bodočih, kar bo, bi moglo biti, ne bo, ne more biti; znano jim je vse, kar se je kdaj zgodilo in tisoč reči, ki se niso nikdar zgodile; o tebi vedo več kakor ti sam, tvoje grehe poznajo bolje, kakor tvoj spovednik, zdravje bolje, kakor tvoj zdravnik, dohodke, kakor tvoj bankir, in dan tvojega rojstva bolje, kakor tvoja mati. Vedo, če tvoji sluge trpe lakoto, ker si siromak, in če si mesarju in peku kaj dolžan; vedo, da sluge sijajno plačuješ, ker si bogat in se bojiš, da bi izdali tvoje tajnosti; vedo, da je bila sestričina tvoje prastare matere zaprta; vedo, da tvoja svilena krila niso iz čiste svile, nego da je mej svilo pomešan bombaž; vedo, da ideš, kadar si v Rimu, samo ob sredah v Kvirinal, ker (tibo, tibo) — — — ah, gola resnica

je — — — iz zanesljivega vira — grozno, neverojetno, ali živa resnica.

Ti ljudje so pozorno motrili zaupno občevanje lady Hilde z della Rocca in vedeli so „vse“, nekaterniki so vedeli celo več, kakor onadva sama. Pa da to ni tako, kje za Boga pa naj se dobi predmet pikantnemu ugibanju.

Po obedu ali pri čaju so se časih o njiju pripovedovale prav čudne reči. Da se iz povsem zanesljivega vira ve, da se že več let ljubita, da pa njena obitelj ni privolila v poroko, ker je on vendar preveč siromašen; da je njen soprog, stari in bogati Vorarlberg, umrl žalosti, ker je pri njej našel njegova pisma; da sta se della Rocca in Hilda brat sabljala v Bois de Boulogne, da se je stvar sicer prikriila, da pa je vendar resnica, da je della Rocca Hildinega brata zadel v ramo; zdravnik, ki ga je obvezal, je to povedal drugemu zdravniku, ki je zdravil svakinjo bratranca najintimnejšega prijatelja tiste gospe, ki je za to jamčila. Ni torej dvoma. Ali niso to lepe stvari? Pa tako romantično, tako zanimivo. Devet let se nista videla. To je bil uzrok tisti hladnosti, s katero je Hilda odbila saubitev nemškega princa, radi česa si je takrat ves svet glavo belil. Ali ni to čudno, da celih devet let ni skusil se jej približati? Ne, on je ponosen, da si je

siromak, vrh tega pa se z njenim bratom silno sovražita; sprla sta se na plesu v St. Cloudu, na neki terasi, ker della Rocca ni hotel vrniti Hildine slike; nekdo jo je videl na njegovih prsih, ko je ranjen ležal v bolnici blizu Custozze. O dà, vse je resnica.

Vse to in še dosti več se je vedelo povsem točno, ali nečesa, tega, kar je pri celi stvari bilo jedino resnično, česar kraj ostrine svojega vida in stoterih svojih ušes, tega ni izvedela gopa Fama, to namreč, da se je Hilda jezila sama nase in da jo je nje živovanje mučilo po dnevi in po noči.

St. Louis, ki ni, kakor sploh nihče, slutil prave tajnosti Hildinega življenja, ali je bil dobro poučen o razmerju mej Hildo in della Rocca, je mogel h kratki razpršiti te lažnjive vesti, ali kot moder človek, ki z veseljem gleda, kako zori njegova osnova — vsaj tako je mislil — je skrbno pazil, da svoje tajnosti ne izda z nobeno besedo in je molčal.

„Tout va bien“, rekel je sam sebi kadar je della Rocca zapazil poleg Hildinega voza, ali je nanja naletel, kosta stala pred kako sliko ali pred kakim kipom, ali ju zapazil na plesu, ko sta sedela skrita v kak kotiček sredi duhtečih cvetk.

„Tout va bien“ je govoril St. Louis smeje se in nadaljuje svoj pot, da opravi razne misije, umiri srdite žene, razveseli krasotice z ljubeznivostmi, po-

s češkega stališča izreči svoje mnenje. To ni stališče quod nego, kakor misli grof Kalnoky, dasi Čehi ne občejujejo uprave okupovanih dežel. Za noben, pred delegaciji spadajoči resort se toliko reklame ne dela, kakor za točko Bosna in Hercegovina. Reklamo delati zna bosanska uprava izborna, a prav zato je opravičeno vprašanje: Kaj je pa gnilega v državi Danski? Celó v nekem inozemskem listu sem čital slavospev bosanski upravi. In shod arheologov! Čast znanstvenemu delu, ali namen temu shodu je bil bolj političen kakor znanstven. Besede, katere je rekel cesar mojemu tovarišu dru. Slami kažejo, da so se že pri cesarju porabila znana sredstva, da bi se ne oziral na razkritja dra. Slame. Iz Bosne pa nam dohajajo številne pritožbe, govoreč o mnogih nepravilnostih. Ne odrekamo ministru dobre volje, tudi nekatere uspehe je že dosegel, ali uprav Barnumsko proslavljanje naj se utesni na pristojno mero. Pritoževalci se sami na nas obračajo in na podlagi teh pritožb smo poslali svojega tovariša na lice mesta, da jih preišče. Vodilno načelo Andrassyjeve politike je bilo: povzdigniti prebivalstvo moralno in gospodarsko. Te naloge pa bosanska uprava ni rešila, sicer bi nezadovoljnost ne bila tako velika. Uzrok nezadovoljnosti so agrarne razmere, desetina in gospodovanje policije v zvezi z volunstrvom. Tudi naši odposlanci so vedno zadeli ob moč policije, ki jim je bila vedno za petami. Interesantno je tudi to, da je bosanska vlada iskala izgubljene akte po Praški policiji v Pragi. Nujno je potrebno, da se agrarno zakonodavstvo zakonito reformuje, zlasti pa tudi glede desetine. Skrbeti bi bilo tudi za socialni položaj kmetijskega prebivalstva s tem, da se odpravi gospodarstvo policije in absolutizem, da se prebivalstvu da stara avtonomija in ustanovi kak zastop, kjer bi prebivalstvo zamoglo izreči svoje želje in pritožbe. Končno nekaj vprašanj: Vé li minister, da se je v Sarajevu večje število uradnikov — menda štirideset — zaprlo in da so bili dlje časa v zaporu? Kaj so zakrivali? Koliko časa so bili v zaporu? Ali je še kateri izmed njih zaprt? 2.) Druga železniška zveza z Dalmacijo je nujno potrebna. Bosanska vlada je svojo progó že dogradila. Ali vé minister, zakaj se cislitvanska vlada ne loti svoje proge? 3.) Zakaj se je raznim hrvatskim in srbskim listom vzel poštni debit za Bosno? 4.) Koliko velja naprava kopaljšča Iidže in koliko nosi?

Minister Kallay pravi, da mu pritožbe, katere je omenil Pacak, niso znane, da jih torej ne more zavrniti. Če je policija nadzorovala poslance, se je to zgodilo le v varstvo le-teh samih. Uradnikov se ni zaprlo štirideset, ampak le 10 ali 12 in sicer radi izdaje. Sodišče še ni sodilo o tej stvari. Uzrok da se ne gradi železnica iz Spleta do bosanske meje, ni ministru znan. Kopaljšče Iidže je letos obiskalo 25.000 oseb. Kopaljšče je v korist prebivalstvu in zato ni gledati na financijelen uspeh. Poštni debit se je vzel nekaterim listom, ker so o vladi neresnico poročali.

Delegat dr. Pacak očita ministru, da ni vsega pojasnil, kar je navel. Rečeni uradniki so

išče redke posode ali izdelke od slonove kosti, zapíše v spominske knjige duhovite izreke v verzih, uprizori kostumirane zabave, prepreči dvoboje, poravnane stare prepire in čuje nove tenorje. Imel je vedno vse polno opravil in v rezervi vedno vse polno sladkih besedij. Bil je najduhovitejši, najsmrečnejši, najveselejši človek v Florenci. „Tout va bien“ si je mislil on in takisto je mislilo tudi celo mesto — samo onadva nista tako mislila.

Krogí, ki so se za lady Hildo in njenega ljubovnika zanimali, so ta dva hkrati skoro pozabili; nastalo je pereče vprašanje, šlo je za važno odločbo: ali je smeti iti na ples h gospodu in gospej Postiche ali ne.

Ta ples je vso Florentinsko družbo silno razburil. Jedni so ponujali svoje glave v zastavo, da bo ples sijajno uspel, drugi so trdili, da bo prava sramota — a vsakdo se je sramoval, da se odzove povabilu. Mr. Joshua R Postiche je bil kakor so jedni trdili nizozemsko židovskega ali ameriškega rodu in, kakor so drugi trdili, slepar, kramar ali še kaj hujšega. Pa bodi kakorkoli, nabral je bil mnogo denarjev in se z velikimi svojimi izdatki in potrpežljivim prenašanjem sramočenja in žaljenja usilil v društvo. O njegovem plesu so se najčudovitejše reči pripovedovale in to je vsekako obujalo zanimanje. Kaj čuda, da so se mnogi odličnjaki odločili obiskati ples tega parvenuea. (Dalje prih.

bili zaprti, ker leti nanje sum, da so sodelovali pri nekih izvestnih brosurah. Minister Kallay je tajil.

Odsek je odobril okupacijski kredit in izrekel ministru Kallayu zaupanje.

Prihodnja seja bo dne 26. t. m.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. septembra.

Delegacija.

Zasedanje delegacij se bo najbrž končalo že v drugem tednu meseca oktobra. Delegacijska dinéja sta določena na dan 6. in 8. oktobra.

Permanentni justični odsek.

Predvčerajšnjim se je sešel redakcijski odbor permanentnega justičnega odseka, da pripravi materijal za današnjo plenarno sejo. V parlamentarnih krogih se govori, da misli pravosodni minister v prvi seji v novem zasedanju drž. zbora predložiti zakonska načrta o mirovni sodnikih in o občinskih posredovalnih uradih. Mirovni sodniki bodo reševali bagatelne spore, posredovalni uradi pa obrtne spore, da se tako olajša rednim sodiščem poslovanje.

Državnozborska volitev na Dolenjem Avstrijskem.

V okraju St. Pölten-Klosterneuburg se bo dne 22. oktobra vršila volitev državnega poslanca namestu umrlega Mutha. Kandidat krščanskih socialistov je monsignor dr. Scheicher, ki utegae tudi zmagati. Levičarji še niso postavili svojega kandidata.

Poljske demonstracije.

Poljski agitatorji so nameravali za časa Lvovske razstave prirediti shod bivših sibirskih pregnancev. Vlada je to smatrala za provokacijo Rusije in je shod prepovedala. Vzlic temu se je te dni zbralo nad 90 bivših pregnancev, katere so Poljaki demonstrativno vprejeli. — Te dni je bila seja Lvovskega občinskega sveta. Pred mestno hišo se je zbrala številna množica, ki je živžgala in razsajala kadarkoli se je prikazal kak občinski svetnik, ki se je udeležil banketa pri cesarju na dan godu ruskega carja.

Cesar na Ogerskem.

Cesar se mudi pri vojaških vajah v Balassa-Gyarmat. Kakor je pri takih prilikah navada, se mu je poklonilo tudi tu mnogo deputacij. Židovski deputaciji je cesar rekel: Razloček vere ne loči v mojem srci mojih narodov. Židovski listi dokazujejo, da je s temi besedami cesar obsodil protisemitizem.

Ogerska delegacija.

Ogerske delegacije odsek za vnanja dela se je včeraj sešel na prvo posvetovanje. — Poročevalec dr. Falk je povdarjal, da so razmere v Bolgarski nejasne, ker niso znane tendence nove vlade in se zlasti ne ve, hoče-li Rusiji kaj več koncedirati, kakor je določeno v Berolinski pogodbi. Gledé Rumunske se je svoj čas vzprejela resolucija, naj se minister potruzi zaustaviti notranjemu miru na Ogerskem nevarno rumunsko agitacijo. Dobro razmerje z Rumunsko bo ministru omogočilo, uplivati v tem oziru. — Delegat Berzeviczy pripoveduje, da se v javnih šolah na Rumunskem rabijo knjige in zemljevidi, na katerih sta Sedmograška in jeden del Ogerske označena kot dela Rumunske. V rumunski proračun se vpostavlja vsako leto 500 000 frankov za „cerkve in šole“ katera svota pa se porabi za agitacijo na Ogerskem. — Delegat Gjurkovič je proslavljal bosansko upravo. — Delegat grof Apponyi vpraša ministra, ali se je z odstopom Stambulova premenil doseganji bolgarski sistem in dokazuje, da so opravljene madjarske pritožbe zoper Rumunsko. — Minister grof Kalnoky odgovarja jako previdno, da je na vsak način ohraniti dobro razmerje z Rumunsko. Nova bolgarska vlada ima več simpatij za Rusijo, kakor prejšnja, vender pa je krivo trditi, da je Avstrija izgubila svoj upliv v Bolgarski. — Seja se je zaključila in se bo razprava danes popoldne nadaljevala.

Vnanje države.

Bolgarska.

Ministerski predstojnik Stojlov je pri neki priliki izjavil, da Bolgarska ne more storiti prvega koraka k sporazumljenju. Vsled tega je nastal razpor mej Rusiji prijaznimi in Stojlova podpirajočimi elementi. Jedna frakcija pravi, da je Stojlov s to izjavo zavzel Rusiji sovražno stališče in se mu hoče pri volitvah zoperstaviti, druga frakcija podpira vlado še, ali je tudi začela se umikati. Stambulov je zategadelj izdal parolo, naj njegovih pristaši volijo rusofilske kandidate, češ, da se bo položaj koj razbistril, čim dobi rusofilska stranka večino v sobranju. — „Novoe Vremja“ piše: Vlada je že pozabila na svojo obljubo, da bodo volitve svobodne. Pri volitvah v mestne zastope je policija silovito agitovala, ponekod pa so tudi častniki posegli v agitacijo in volilce na nečlven način terorizovali. Celó vladno „Svobodno Slovo“ je priznalo, da je bilo pri volitvah v Plovdivu 40 volitev ranjenih, jeden pa ubit, v Silistriji pa, kjer se je večina volilcev izrekla za Karavelova, je bilo 150 oseb ranjenih, 4 pa ubite. Na volilnih bojiščih je bilo

vseh vkupe 500 oseb ranjenih in ubitih. Izid volitev je naslednji: 10 odstotkov izvoljencev spada k stranki ministrov Tončeva in Radoslavova, konsekvativcev je 1 1/2 odstotek, bivših Stambulovcev, stojičih sedaj v vladnem taboru, 4 odstotki, pravih Stambulovcev 1/2 odstotka, 84 odstotkov pa pristašev Cankova, v kateri tabor so pristopili tudi Plovdivski opozicijonalcí. Za Tončeva in Radoslavova je ta izid volitev znak, da kmalu zatemni njih ministerska slava.

Crispi in Vatikan.

Znani Rimski list „L'Italie“ pravi baje na podlagi verodostojnih informacij, da bi Crispi rad pridobil papeža za to, da bi se katoliki udeležili volitev in da bi se preklical „Non expedit.“ Tudi ko bi se v parlamentu zbrala klerikalna konservativna večina, ki bi mu delala opozicijo, bi mu to ne bilo neugodno. Po njegovem mnenju so sedanje strankarske razmere take, da jih ni moči sanirati. Vrh tega išče Crispi papeževe pomoči za boj zoper anarhizem. Vatikanski krogi so že davno uverjeni, da je Non expedit velika taktična hiba in čakajo samo unanjega povoda, da prekličejo ta ukaz. Crispijev govor v Neapolju še ni zadosten povod, sicer pa je sedanji papež tudi že prestar, da bi se odločil za tak korak. — V nekaki zvezi s tem je tudi to, kar piše Neapoljski list „Don Marzio“. Ta list, ki ima prav ozke zveze z vlado, trdi, da je Crispi stopil v zvezo z raznimi kardinali, da pripravi teren za izvolitev porazumljenju z Italijo naklonjenega papeža. „Neue Fr. Pr.“ javlja pa, da je po sodbi nekega kardinala ta vest neosnovana. Dotični kardinal je baje rekel: Večina kardinalov nikakor ni za to, da bi se moralo zoper Italijo vedno sovražno postopati. Z Rimskim vprašanjem se kurija ne bavi toliko, kakor katoliško časopisje. Ta gleda na to, da bi se italijanski katoliki čim bolj združili in gledali dobiti čim več upliva, in šele kadar bo kaj upanja na zmago, se bodo udeležili volitev. Na volitev novega papeža zdaj še ni misliti, tudi so časi že minili, ko so države imele kaj upliva na volitev. Za Rimsko vprašanje ni to odločilno. To vprašanje se ne da rešiti, če pa hoče Italija pošten mir s cerkvijo, bo samo po sebi zaspalo.

Kitajsko-japonska vojna.

Blizu korejskega obrežja je nastala dne 16. t. m. mej kitajsko in japonsko mornarico velika bitka. Kitajci so hoteli izkrcati nekaj tisoč mož, Japonci pa to preprečiti. Bitka je trajala šest ur. Kitajci so izgubili štiri ladje, Japonci pa tri. Japonsko brodovje je bilo maloštevilno in se je moralo umakniti. Obe vojskujoci stranki sta izgubili več tisoč mož.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, 19. septembra.

Občinski svet Ljubljanski je imel pred sinoči javno sejo, katere se je udeležilo 20 obč. svetnikov. Otvorivši sejo naznanil je župan Grasselli, da je v imenu mestne občine povodom rojstnega dne presvetlega cesarja sporočil na najvišje mesto udana vošila, povodom smrti nadvojvode Viljema pa iskreno sožalje; v obeh slučajih izreklo je Njega Veličanstvo svojo zahvalo. Poročilo županovo vzel je občinski svet stoji za znanje.

Najvažnejša in najzanimivejša točka dnevnega reda je bilo poročilo pravnega in personalnega odseka o deželnega odbora kranjskega določilu z dne 15. avgusta letos glede javnih napisov v Ljubljani. V imenu odseka poročal je obč. svet. dr. Ivan Tavčar. Poročilo sliče nekako tako-le: V seji dne 5. junija letos sklenil je občinski svet, da se imajo javni napisi pri vseh ulicah in trgih tako premeniti, da se napravijo vsi brez vsake izjeme v slovenskem jeziku. Proti temu sklepu vložil je Ferdinand Mahr s sedmimi tovariši pritožbo na deželni odbor z dne 25. junija t. l. Naš slavni dež. odbor je to pritožbo rešil kakor sledi (Poročevalec prečita našim čitateljem že znano odločbo deželnega odbora z dne 15. avgusta letos, katero smo mi v štev. 196 „Slovenskega Naroda“ doslovo priobčili.) (Tu je bilo kotifikovanih 36 vrst.)

V svojih razlogih naglaša slavni deželni odbor, da sme v tej stvari, v kateri je občinski svet Ljubljanski sklepal po svobodni samodoločbi, istotako razsoditi po svobodnem svojem prevdanku. Že tukaj se kaže velikanska nelogičnost! Če prizna deželni odbor, da je smela občina po svobodni samodoločbi sklepati, potem lahko po vsi pravici vprašamo, kaka svoboda je to in kaka samodoločba, če jo sme na pritožbo osmih nahujskanih meščanov deželni odbor per vota majora uničiti? V tem, da deželni odbor v svojih razlogih na prvem mestu razpostavlja svoj svobodni prevdarek, kaže se pa tudi nekoliko vznemirjene vesti. Zakon z dne 22. oktobra 1875, drž. zak. štev. 36, za leto 1876 določa namreč v § 3, pod točko e, da je izključena pritožba na upravno sodišče vselej takrat, če je smela administrativna oblast v kaki zadevi razsoditi po svobodnem svojem prevdanku. S tem nam deželni odbor že naprej pripoveduje, da mestna občina nima nikakega upa, da bi si s pritožbo na upravno sodišče kaj pomagati mogla. S tem deželni odbor nekako mej vrsticami izraža, da je v tej zadevi samo zategadelj tako pogumno sodil, ker si je bil svest, da je v tej zadevi

➡ Dalje v prilogi. ➡

nezmotljiv in da mu upravno sodišče blizo priti ne more! Če bi pa bila pritožba na upravno sodišče mogoča, pa bi tudi naš deželni odbor bil vse drugače sodil in ne kakal bi bil zavetja v tistem svobodnem prevdanku, za kojim se je sedaj zabarikadiral! Nas pa tolaži to, da kranjski deželni odbor de facto ni nezmotljiv in da se je morda, kakor že večkrat prej, tudi v tem slučaju zmotil!

O drugih razlogih deželnega odbora ni potrebno mnogo govoriti. Prvi je pač ta, da se je z našim sklepom kršila ravnopravnost in pred vsem član 19. osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867. Tudi tukaj zagazil je deželni odbor v nasprotje s svojimi lastnimi razlogi. Takoj od pričetka naglašja, da po sklepu mestnega sveta ni bil kršen kak zakon in da je to tudi upravno sodišče v svoji sodbi naravnost pripoznalo. Vzlic temu pa velja slavnemu deželnemu odboru kot glavni argument ta, da se je z našim sklepom kršil član 19. osnovnega zakona. Da pa to ni istina, o tem nam je priča razsodba upravnega sodišča, o tem so nam priča samo laški napisi v Trstu in Gorici, o tem so nam priča samo nemški napisi v Celju, Celovcu in Mariboru, o tem so nam priča samo češki napisi v Pragi, kojih se deželni odbor češki v svesti si, da pojem o narodni časti ni prazna šala, niti zdaleje dotakniti ni upal. Razlog, da so samo slovenski napisi nedopustni radi tujcev, ki prihajajo v mesto, je gotovo čisto neresen in brez najmanjše cene. Po tem razlogu bi morali na Dunaji imeti francoske in angleške napise, v Ljubljani pa bi se morali pohiteti z laškimi javnimi napisi, ker je največ tujcev Lahov, ki prihajajo v poletji v naše mesto.

Razlog, da bi vsled našega sklepa nastale težkoče za kataster in javno knjigo, je že upravno sodišče zavrnilo. A vzlic temu ga slavni deželni odbor z nova pregreva. Ta razlog pa nima nikake resne veljave, ker niti kataster niti javna knjiga nista stabilna ter se n. pr. po vsaki novi zgradbi v Ljubljani spremenita tako kataster kakor javna knjiga. Do sedaj se svet in zemlja nista ravnila po katastru in javni knjigi, pač pa sta se kataster in javna knjiga morala podvreči neprestanim fluktuacijam pravnega in faktilnega življenja, ki tako rekoč od dne do dne spreminjata lice naši zemlji. Taki so razlogi deželnega odbora v tej zadevi in priznati se mora, da so to skoraj od besede do besede tisti razlogi, s kojimi je bivši deželni predsednik gospod baron Winkler utemeljeval znano svojo ordonanco proti mestnemu svetu. Vse te razloge pa je visoko c. kr. upravno sodišče že za ničeve spoznalo in zatvegadelj postavil se je deželni odbor v direktno nasprotje z upravnim sodiščem, ki je vendar mnogo višja in veljavnejša avtoriteta, nego je naš deželni odbor! Predležča razsodba nam služi v dokaz, da naš deželni odbor ne spoštuje razsodbe upravnega sodišča in v celim postopanju deželnega odbora se kaže nekako zavestno preziranje upravnega sodišča in njegove sodbe, koje visoka ta instancija ne bode smela molče prenesti, če jej je kaj na svojem ugledu. Deželni odbor kranjski postalil se je torej zadeve, v kateri je že konečno veljavno razsodilo c. kr. upravno sodišče in postalil se je za zadeve na ta način, da je s svojo razsodbo uničil in razveljavil sodbo upravnega sodišča prav tako, kakor da bi bilo c. kr. upravno sodišče na Dunaji podrejeno narodnemu deželnemu odboru v Ljubljani! Pred sabo imamo torej kompetentni konflikt in pravni odsek je mnenja, da naj se v pritožbi na upravno sodišče visoko to sodišče na ta konflikt naravnost opozori s prošnjo, da bi se stavlil predlog na državno sodišče v zmislu § 15 zakona z dne 18. aprila 1869, drž. zak. št. 44.

Deželni odbor, kakor rečeno, v razlogih svoje sodbe ni prikrival mnenja, da proti tej njegovej sodbi ni dopustna nikaka pritožba na upravno sodišče. Pravni odsek pa se ni mogel pridružiti temu mnenju ter zastopa nasprotno mnenje, da je ta pritožba dopustna tako s formalnih kakor tudi s materialnih ozirov. Mestni svet je v svoji seji dne 24. junija 1892 pod točko 6 soglasno sklenil: „Ulične tablice in hišne tablice za vse ad 1—4 navedene ceste, ulice in trge imajo naj samo slovenske napise. Istotako naj se v bodoče dopolnilne tablice naročajo jedino le s slovenskimi napisi“. To je tisti sklep, okrog katerega se suče cela razprava in ki je jedino merodajen za celo prepirno vprašanje. S tem sklepom se je za takrat kakor tudi za bodoče načelno določilo, da se imajo v Ljubljani napraviti samo slovenski javni napisi. Da je bil ta sklep principijelno važnosti in jedenkrat za vselej odločilen, izbaja že iz tega, da ga je bivši deželni predsednik gospod baron Winkler ustavil na podlagi § 84 občinskega reda za mesto Ljubljansko. Dotična intervencija vlade pa se je vsled razsodbe upravnega sodišča ponesrečila, tako da je bilo c. kr. ministerstvo za notranje reči, kakor nam kaže barona H. ina intimat z dne 25. januarja 1894, št. 235 Pr, prisiljeno razveljaviti svojo odločbo z dne 3. novembra 1892, št. 19437, kakor tudi odločbo deželne vlade z dne 24. julija 1892, št. 2033. Načelni sklep mestnega sveta z dne 24. junija 1892 je torej pravno veljaven in nikdo ga ne more razveljaviti in še celo deželni odbor kranjski ne. Proti temu sklepu se ni nikdo pritožil na deželni odbor in tudi Ferdinand Mahr in tovariši se niso pritožili. Ker pa so se oddali z zadnjo pritožbo vsi dotični spisi ministerstvu za notranje reči, se poročevalec ne more spuščati v daljše podrob-

nosti, samo toliko naglašja, da si je že večkrat omenjeni načelni sklep mestnega sveta pridobil pravno-veljavno moč, ker se proti njemu tudi pred deželnim odborom nikdo ni bil pritožil!

Že samo ob sebi je umevno, da je pritožba proti sklepu, ko so samo posledica prejšnjega pravomočnega načelnega sklepa, absolutno izključena, ker, če je jedenkrat dovoljeno načelo, tudi izpeljava odobrenega načela ne more biti zabranjena. Pritožba, koji je sedaj ugodil naš deželni odbor, bila je tedaj na vsak način dosti prepozno vložena, ter bi se bila morala vložiti že proti sklepu mestnega sveta z dne 24. junija 1892. Zatvegadelj se na upravno sodišče v prvi vrsti pritožujemo z razloga, da je deželni odbor sprejel in ugodil rešil pritožbo, ki je bila ravno dve leti prepozno vložena. Za to pritožbo ne bode sedaj merodajno vprašanje, je li deželni odbor bil opravičen na podlagi svojega svobodnega prevdanka kaj ukreniti, merodajno bode v prvi vrsti vprašanje, je li bila pritožba pravočasno vložena ali ne. O tem, je li kaka pritožba v postavno določeni dobi vložena ali ne, pa deželnemu odboru nikakor ni podeljena pravica, po svobodnem svojem prevdanku odločevati. Tukaj je deželni odbor, kakor vsaka druga instancija, navezan na strogi predpis zakona in ta predpis je v tem slučaju očitno kršen in zatvegadelj je že samo ob sebi pritožba na upravno sodišče opravičena. Po § 85. občinskega reda je pritožba samo v dveh slučajih dopustna, in sicer najpoprej takrat, kedar se je udeleženi stranki praviloma dostavilo dotično naznanilo. Ti slučajji se tičejo sklepov, pri kojih je kaka posamezna stranka s svojimi zasebnimi interesi udeležena, tako da se ji ima sklep tudi osebno dostaviti. Rok k prizivu teče takoj od dneva vročitve.

Današnja zadeva ne spada mej te slučajje, ker pri njej ni nikdo s svojimi zasebnimi interesi udeležen in zatvegadelj tudi ni nastala potreba o sklepu kako posamezno osebo obvestiti. V drugo kategorijo pa spadajo prizivi proti sklepu, ki so bili v občini v zmislu § 62. občinskega reda za stolno mesto Ljubljansko razglašeni. Mej prvo in drugo kategorijo pa tiči obilo sklepov, o kojih ni treba dati vednosti posameznim strankam in kojih tudi ni treba razglasiti v občini po predpisih že omenjenega § 62. Kaj je s takimi sklepi? Zakon dopušča samo dvojno tolmačenje: ali je pritožba sploh nedopustna proti takim sklepom, ali pa teče proti njim prizivni rok od dneva mestnega sveta seje, v koji so bili sprejeti. Samo to dvoje je mogoče in drugega nič. Pravni odsek zastopa sedaj mnenje, da sklep z dne 5. junija 1894 ni pripadal mej take sklepe, ki so se imeli po § 62. v občini, kakor je navada, javno dati na znanje. Javno se imajo namreč dati na znanje samo tisti sklepi, ki se tičejo koristi vse občine ali posameznih okrajev ali koristi celih vrst občanov. Pravni odsek ne taji, da je bil morda sklep z dne 24. junija 1892 tako važen, da se je moral v občini na znanje dati. S tem sklepom se je odobrilo in sprejelo jedenkrat za vselej principijelno načelo, da se imajo v bodoče napravljati po Ljubljani samoslovenski javni napisi. V tem sklepu bilo je obseženo jedro cele zadeve. Zadnji sklep pa je samo posledica že leta 1892 sprejetega in občanom praviloma naznanjenega principa; zatvegadelj je naznanilo iz leta 1892 zadoščalo tudi za vse prihodnje slučajje in zatvegadelj sklep z dne 5. junija 1894 kratko malo ni spadal mej tiste sklepe, ki se imajo v zmislu § 62. v občini na znanje dati. Če se sedaj postavimo na stališče predpisov § 85. občinskega reda za stolno mesto Ljubljana, potem moramo logično pripoznati, da je pritožba Ferdinanda Mahra in sodrugov sploh nedopustna ali pa prepozno vložena bila, ker se je vložila šele 25. junija 1894, to je dvajseti dan po seji mestnega sveta, v kateri je bil sklep sprejet.

To so formalni pomisleki, katere bode uvaževati na prvem mestu v naši pritožbi na upravno sodišče. Z materialnih ozirov pa naglašja pravni odsek sledeče: Že zgoraj se je razpravljalo o tem, da je obilo slučajev, ki se ne morejo subsumirati pod predpise § 85. občinskega reda za stolno mesto Ljubljana in glede kojih se mora priznati, da je vsak priziv izključen, ker jih ni treba niti posameznim osebam niti celi občini na znanje dati. Če je dokazano, da sklep z dne 5. junija letos pripada mej to vrsto sklepov, potem je pritožba na upravno sodišče proti najnovejšemu ukazu deželnega odbora tudi materialno utemeljena. V drugem se pa ima vsak zakon in tudi občinski red za deželno stolno mesto Ljubljana tako tolmačiti, da je kaj pаметi v niem.

(Tu je bilo konfiskovanih 28 vrst)

Pravni odsek nikakor ni v stanu občinskega reda za stolno mesto Ljubljano tako ozko tolmačiti, ker bi se pri tem moralo pripoznati, da je svobodna samodoločba te občine le prazen strah, ki je v sredi vótel, okrog kraja ga pa nič ni. Javni napisi spadajo po § 26. občinskega reda mej tiste zadeve, o katerih sme občina odrediti po svoji samodoločbi. O taki samodoločbi pa ne more biti govora tedaj, če sme deželni odbor vsako zadevico vsled pritožbe posameznega meščana prevreči. Tudi o svobodni samodoločbi ne more biti govora, če je nasprotno deželnemu odboru na prosto voljo dano, z mestno občino pometati, kakor se mu ljubi. Zatvegadelj je pravni odsek mnenja, da je proti sklepu mestnega sveta pritožba po § 84.

in 85. občinskega reda za stolno mesto Ljubljana na deželni odbor sicer dopustna, da pa sme deželni odbor sklep spremeniti le takrat, če mu je dana v dotičnih zadevah sploh kaka nadzorovalna pravica v zmislu § 80. in 81. Že večkrat omenjenega občinskega reda. V § 3. zakona z dne 22. oktobra 1875, št. 36. drž. zak. za leto 1876, je prepovedana pritožba na upravno sodišče v vseh zadevah, v katerih in v kolikor smejo upravne oblasti po prostem prevdanku postopati. Nemške besede zakona se glasé: „Angelegenheiten, in denen und insoweit die Verwaltungsbehörden nach freiem Ermessen vorzugehen berechtigt sind.“ V našem slučaju nikakor ne zadošča, če pravi deželni odbor, da je smel soditi po svobodnem svojem premisleku. Upravno sodišče pa bode imelo preiskati, je li deželni odbor imel pravico, sklepati s prostim svojim prevdankom, ali ne. To pravico pa mi zanikujemo in zatvegadelj upamo, da bode upravno sodišče ugodilo naši pritožbi tudi z materialnih razlogov.

Podučna je tudi razprava, ki se je o občinskem redu vršila v seji deželnega zbora kranjskega dne 21. januarja 1886. Takrat je nemška stranka, h koji pripada sedanjji odbornik dr. Schaffner, jadikovala, češ, da se bode z novim občinskim redom uničila avtonomija mestne občine in da bode deželni odbor §. 79. tako tolmačil, da sme z mestno občino početi, kar se mu zljubi. Takrat je deželni predsednik baron Winkler odgovoril poslancu Dežmanu: „Nur im Allgemeinen möchte ich mir zum Schlusse zu erwähnen erlauben, dass ich nicht glaube, dass durch den uns vorliegenden Gesetzentwurf irgend wie die Autonomie der Stadtvertretung, dieses kostbare Kleinod, wie sie der Herr Vorredner genannt hat, beschränkt werde, wenn als zweite Instanz der Landesauschuss zu fungiren hat. Es ist bereits von ihm selbst auf die grundsätzlichen Bestimmungen zur Regelung des Gemeindegewesens vom 5. März 1862, nämlich auf den Artikel XXIII, hingewiesen worden, wéich letzterer die Norm enthält: die mit einem eigenen Statute versehenen Städte stehen unmittelbar unter dem Landesauschusse beziehungsweise Landtage und bezüglich des ihnen vom Staate übertragenen Wirkungskreises unter der Landesstelle“. § 79. občnega reda za mesto Ljubljana noče torej ničesar drugiega določiti, kar že osnovni zakon določa. Nikakor pa se ni hotela z njim kratiti avtonomija mestne občine, o čem nam je najboljši svdok bivši deželni predsednik gospod baron Winkler sam.

Zatvegadelj predlaga pravni odsek: Slavni mestni svet naj sklene, da je proti razsodbi deželnega odbora z dne 15. avgusta 1894, št. 7419, vložiti pritožbo na visoko c. kr. upravno sodišče.

Za obč. svetnikom dr. Tavčarjem, čegar poročilo je občinski svet pozdravil z živahnimi dobroklici, oglasil se je k besedi obč. svet. Gogola, kateri je, kritikujoč formalno stran deželnega odbora odločbe, izrazil svoje začudenje, da hoteta v tem slučaju dva faktorja govoriti v drugi instanci. Tega mestni zastop ne more in ne sme mirno prenašati, vsled tega je pritožba na upravno sodišče neobhodno potrebna. Deželni odbor je izdal slovensko stališče in mestnega sveta dolžnost je, da skuša priti do svoje pravice. Govornik je končno izrekel poročevalcu zahvalo za temeljito njegovo poročilo.

Potem je mestni svet vzprejel z dobroklici nasvet pravnega odseka; konzulentu mestne občine pa naročil, da izdela pritožbo na upravno sodišče.

Precej živahna je bila debata o stavbinskega odseka poročilu o oddaji gradnje šolskega poslopja na barji. Poročevalec je bil obč. svet. Klein. Dela za to zgradbo bila so dvakrat razpisana, a oglasilo se je le malo ponudnikov. Odsek predlaga, naj se oddajo zidarska dela firmi Tönnies, krovska in tesarska dela Franu Pustu, kleparska dela Stadlerju, dobava železine pa J. Hammerschmidu. Skupni troški znašajo 14.155 gold. Obč. svet. Šubic se ne zлага popolnem s predlogom odsekovim. Načrti, predloženi svojedobno občinskemu svetu v odobrenje, vrnil so se bili stavbinskemu odseku; potem jih občinski svet ni dobil več v roke, a dela so se vzlic temu vendar-le razpisala. Mestni šolski svet je menda mnenja, da ima občina le troške plačati, kako naj bo in koliko naj stane poslopje, za to se pa občino ne vpraša. To — pravi govornik — je nevaren slučaj, proti kateremu se moramo v interesu avtonomije, ki baje itak ni mnogo vredna, odločno zavarovati. Obč. svet. Šubic predlaga konečno, naj se ta zadeva še jedenkrat izroči odseku v posvetovanje. Obč. svet. Gogola omenja, da bi pri šolski zgradbi bilo treba ozirati se na neke nasvete zdravstvenega sveta ter podpira predlog obč. svet. Šubica. Dela za to zgradbo so bila dvakrat razpisana, ker je bil prvi razpis popolnem brezuspešen. To je jako čuden pojav in to tem bolj, ker je znano, da je konkurenca mej obrtniki velika. Govornik je povpraševal po vzrokih tega pojava in reklo se mu je, da je od mesta težko dobiti zasluženi denar, kar je za obrtnike zelo občutljivo. Obč. svet. Gogola izraža željo, naj bi se v prihodnje računji pravočasno likvidovali in izplačali. Župan Grasselli izjavi nasproti obč. svet. Šubicu, da so se načrti za šolo na barji v zmislu v občinskem svetu izražene želje popravili in ker je bila stvar nujna, so se tudi dela takoj razpisala. Sploh pa po obstoječih predpisih šolski svet ni obvezan, predložiti načrte občinskemu svetu v odobrenje. Glede poravnavanja računov omenja župan, da so zakasnenju likvidacije računov stranke navadno same krive, ker računov ne vlagajo pravilno,

v obče pa bode skrbel za to, da stranke ne bodo imele povoda pritožbam. Pri glasovanju bil je predlog obč. svet. Šubica z 8 proti 9 glasovom odklonjen ter vzprejet predlog stavbinskega odseka s prijavkom, naj se tudi dela za potrebno gospodarsko poslopje pri šoli na barji takoj razpišejo in še letos oddajo.

Obč. svet. Trček poročal je o stavbinskega mojstra Filipa Zupančiča prizivu, naj bi se mu dovolilo, da sme hišo, katero zida na voglu nove Tržaške ceste in Šubičevih ulic poleg muzeja, zidati 40 cm višje, nego je sosednja hiša gospe pl. Zhubrove. Občinski svet je ugodil prizivu. — Obč. svet. Klei n poročal je o tukašnjega trgovca in posestnika J. Perdana prošnji glede stavbinske črte pri njegovem stavišču ob Resljevi cesti, kateri prošnji je občinski svet ugodil pod pogojem, da prositelj za pridobljeni svet dá mestni občini primerno odškodnino. — Deželnega odbora kranjskega ponudbo glede nakupa nekaterih stavbinskih parcel za muzejem ob Tržaški cesti je občinski svet po predlogu poročevalca Velkova rha odklonil, ker je ponujana cena povsem neprimerna in se ponudnik ni oziral na projektovane ceste.

Obč. svet. dr. Tavčar poročal je o načrtu pogodbe z državnih železnic upravo glede oddaje vode iz mestnega vodovoda državnemu kolodvoru. Pogodba določa, da se odda za državni kolodvor najmanj 30 000 m³ vode vsako leto za pavšalni letni znesek 1500 gld.; za vsaki kubični meter, ki bi se porabil čez omenjeni kvantum, pa je plačati 5 kr.; stroške v znesku 5468 gld., narasle za polaganje cevij in instalacijo, plača uprava državnih železnic. Pogodba veljavna je za nedoločen čas, najmanj pa za deset let. Obč. svet. Gogola naglašja, da se glede tako važne pogodbe vodovodno ravnateljstvo ni niti povprašalo ter graja tako preziranje. Sploh se govorniku zdi cena mnogo prenizka, vsled tega predlaga, naj se ta zadeva vrne pravnemu odseku v posvetovanje, h kateremu pa naj se povabi tudi vodovodno ravnateljstvo. Župan Grasselli in vodovodni inženjer Hanuš omenjata, da je cena pri toliki množini vode za mesto primerno ugodna in da se vodovodno ravnateljstvo zaradi nujnosti ni moglo zadržati; sploh pa je vodovodno ravnateljstvo samo isto ceno določilo tudi za tobačno tovarno. Pri glasovanju bil je odsekov predlog sprejet ter pogodba odobrena.

Obč. svet. Gogola poročal je o načrtu darilnega pisma glede mestne drevesnice poleg Kolizeja za stavišče novemu gimnazijskemu posloppju. Stavišče, ki meri 3460 m², izroči se bremen prosto naučni upravi, ki bode z zgradbo pričela prihodnjo pomlad. Isto tako odobril je občinski svet načrt pogodbe mestne občine z erarjem in škofijo Ljubljansko zaradi odstopa nekaj javnega sveta vsled razširjenja državnega kolodvora.

Zaradi pozne ure (1/10) zaključil je potem župan Grasselli sejo. Ostale točke dnevnega reda rešile se bodo v prihodnji seji, ki bode v torek dne 25. septembra.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Suočna številka našega lista je bila zaplenjena zaradi dveh odstavkov v poročilu dr. Tavčarja v obč. svetu glede samo-slovenskih javnih napisov.

— (Gospod ravnatelj Fr. Hubad) je — koncesija Slovincem! Na kar živ krst ni mislil, to čitamo sedaj v uvodnem članku zadnje „St. österr. Post“. Imenovanje gosp. prof. Hubada ravnateljem Ljubljanskih učiteljskih je naredila v krogih nemške stranke na Kranjskem „den peinlichsten Eindruck“, čno pomeni „einen Act grosser Schwäche seitens der Regierung“, — takó hudó je, da avancement Linhartov ne zmanjša prav nič „den Uamut der Deutschen im Lande“, ker se je vlada nepričakovano ozirala na „ganz ungelübliche slovenische Forderung“. Slovinci so, tako čitamo nadalje, v sedanjí koalicijski dobi dobili „besonders grosse und bedeutsame Zugeständnisse“. Kajti: „Wir reden nicht von allerlei kleineren Concessionen so z. B. von der im Zusammenhange mit der Ernennung des Directors erfolgten Berufung entschiedener Slovenen als Lehrer an die Anstalt, aber es ist ja mehr als genügend im Hinblick auf die Ereignisse der jüngsten Zeit, auf Krainburg und nun auf die neueste Stellenbesetzung zu verweisen, die eines der erstrebtesten und wertvollsten Zugeständnisse enthält, die den Slovenen überhaupt gemacht werden konnten“. Prav res — „genug des Grausamen!“

— (Karnijolska slavnost.) Hrabri „Karnijolci“ so te dni priredili nekako slavnost in ker jih vseh skupaj ni za jedno omizje, so povabili kolikor mogoče tovarišev iz sosednih dežel. V ponedeljek so se v „Tonhalle“ navduševali za mater Germanijo, v torek pa so si najeli nekaj fijakerjev in izposodili nekaj ekvipaž ter peljali svoje — oprostite izraz — „mačke“ na sprehod, najprej po mestu, potem pa po „večni poti“ okolu Rožnika. Ljudje, ki so jih videli, so jim delali dobre in slabe

dovtipe ter tako novič pokazali, kako smo čudovito tolerantni in prizanesljivi. Tudi naš list bi te slavnosti prav gotovo ne bil omenil, da ni vlada pri tej priliki pokazala svoje posebne skrbi. Pozvala je namreč c. kr. orožnike, da so morali „Karnijolce“ stražiti na „večni poti“. Ker se mirnim ljudem pri nas nikjer nič ne zgodi, se je z alarmiranjem orožnikov pripoznalo, da je bilo nastopanje „Karnijolcev“ že na prejšnjem skrajni meri provokatorično, tembolj, ker nosijo ti studentje, največ sinovi c. kr. uradnikov trakove s protidinastičnimi in protiaustrijskimi barvami. Vzlic provokatoričnemu nastopanju pa bi bila vlada lahko pustila ožnike, Karnijolcem bi se vender ne bilo nič žalega zgodilo. V nemških krajih seveda ni varno, pokazati se kje s slovanskimi trakovi, a tam se tak nastop tudi nikdar ne dovoli. Le v naši slovenski deželi se upajo nemški dijaki tako provokatorično nastopati in pri nas se jim še zavaruje srečni izid njih provokacije!

— (Osobne vesti.) Novi odvetnik, gospod dr. Janko Vilfan se naseli v kratkem v Radovljici, kjer je že poprej deloval in si v celem okraji pridobil veliko zaupanja tako kot pravnik, kakor tudi kot navdušen prijatelj naroda. — Učiteljem veronauka na Ljubljanski strokovni šoli za lesno obrt je imenovan mestne župnije Št. Jakobske koperator g. Fran Ušeničnik. — Poštni asistent g. Armand vitez Jakomini je premeščen z Danaja v Celovec. Poštni praktikant gospod Robert Kandutsch v Beljaku se je odpovedal službi. — Duhovnik Lavantinske škofije g. Jakob Tajek je imenovan vojnim kapelanom drugega razreda v dopolnilni rezervi 87. pešpolka in umeščen v vojni duhovniški okraj Gradec.

— (Slavnostna akademija na korist „Narodnemu Domu“.) Glavna skušnja za akademijo na korist „Narodnemu Domu“ bode jutri v petek 21. t. m. ob polu 8. uri zvečer v deželnem gledališču. Ker se bodo vse točke kakor pri predstavi izvajale, se vsi p. n. častiti sodelujoči uljudno prosijo, da se pravočasno snidejo. — Za to akademijo, katero priredi telovadno društvo „Sokol“ v soboto dué 22. septembra v deželnem gledališču v Ljubljani, in pri kateri sodelujejo iz posebne prijaznosti gospé Jelka Aničeva in Lidunka Inemannova, slavni ženski tamburaški zbor Ljubljanske čitalnice, gosp. K. Hoffmeister in slavni pevski zbor „Glasbene Matice“, se je določil naslednji vzpored: I. oddelek: 1. Smetana: Overture iz opere „Prodana nevesta“, svira vojaška godba. 2. Proste vaje s palicami, izvršujejo telovadci „Sokolovi“. 3. Meyerbeer: Arija pažeta iz opere „Hugenoti“, poje gospa Lidunka Inemannova. V. J. Novotny: „Odlčno dekle“, poje gospa Lidunka Inemannova. Spremlja na glasoviru gosp. Karol Hoffmeister. 4. Smetana-Farkaš: Koračnica iz opere „Prodana nevesta“ izvršujeta združena tamburaška zbor Čitalnice in „Sokola“. 5. Skupina na bradlji, izvršuje petorica predtelovadcev. — II. oddelek: 6. Iv. pl. Zajc: „Večer na Savi“, moški zbor s četverosplovom, poje pevski zbor „Glasbene Matice“. 7. Telovadba na drogu, izvršujejo bratje E. Kandare, I. Murnik in Iv. Vernik. 8. Iv. Miletič: „Tamburica“, Klaič Farkaš: „Svračanje“, izvršujeta združena tamburaška zbor. 9. K. M. pl. Weber: Arija Agate iz opere „Čarostrelec“, II. djanje, poja gospa Jelka Aničeva, spremlja na glasoviru gosp. Karol Hoffmeister. Iv. pl. Zajc: „Domovini i ljubavi“, poje gospa Jelka Aničeva, spremlja na glasoviru gosp. Karol Hoffmeister. 10. Marmorni kipi, po delih znamenitih kiparjev, izvršujejo telovadci „Sokolovi“: a) Merkur, b) Paris, c) Umirajoči Galec, d) Borgbesijski borilec, e) Metalec d'iska, f) Ajant s truplom Ahilovim, g) Pankration starogrških atletov, h) Laokoonova skupina, i) Fantazijska skupina v dvojici in petorici. j) Velika skupina 7 m visoka, izvršuje 16 telovadcev „Sokola“. Mej I. in II. oddeikom je 10 minut presledka. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Vstopnina: Lože v parterji 6 gld.; lože v I. nadstropji šte. 1. do 5 na desni in na levi strani 8 gld., druge po 10 gld.; lože v II. nadstropji 4 gld. — Parterni sedeži I. do III. vrste 1 gld. 50 kr., parterni sedeži IV. do IX. vrste 1 gld. 20 kr., parterni sedeži X do XI. vrste 1 gld.; balkonski sedeži I. vrste 1 gld. 20 kr., balkonski sedeži II. in III. vrste 80 kr.; parterna stojišča 60 kr., za dijake 30 kr.; galerijski sedeži I. vrste 60 kr., ostalih vrst 40 kr.; galerijska stojišča 20 kr. — Za lože se ne plača posebne vstopnine. Lože in sedeži dobivajo se v

trafiki g. Fr. Šešarka, Selenburgove ulice, in na večer akademije pri blagajni. Blagajna se odpre ob polu 7. uri zvečer.

— (Telovadba in marmorni kipi pri akademiji „Sokolovi“.) Ker so se v zadnjih letih pri „Sokolovih“ izletih proste vaje s tolikim vspehom telovadile, sklenil je odbor „Sokolov“ tudi v akademijah vzpored uvrstiti proste vaje, in sicer s palicami; izvajalo jih bode 16 telovadcev v 4 vrstah s spremljevanjem vojaške godbe. — Telovadba na drogu obsega jedno skupino in 5 vaj IV. stopnje in sicer 2 redni in 3 proste vaje; telovadijo 3 predtelovadci „Sokolovi“. — Na bradlji izvajala bode petorica predtelovadcev 7 krasnih skupin in sicer v dvojici, trojici, četvorici in petorici. — Konečno uprizorila se bode od 16 telovadcev še velikanska skupina pri bengalični razsvetljavi. — Ko so se pred več leti v stari čitalnici predstavljali „marmorni kipi“, izrekel je marsikdo željo, da bi „Sokol“ večkrat kaj takega uprizoril. Iz različnih okoliščin se do sedaj tej želji ni moglo ugoditi. Gotovo je torej vsak, ki so mu še v spominu „marmorni kipi“ iz stare čitalnice, z veseljem pozdravil misel, da bi se isti tudi pri sobotni akademiji predstavljali. Kipi so večinoma posneti po mojsterskih delih starih umetnikov; malokdo ima priložnost, ogledati si dela starih umetnikov v kopiji, kaj šele v originalu; naj ne zamudi torej nikdo te lepe priložnosti, nekatera izmed njih ogledati si predstavljene kolikor mogoče dovršenosti originalovi se bližajoče. Posebno rodoljubi z dežele naj bodo s tem opozorjeni. Komentar k posameznim „kipom“ prinesemo jutri.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) List „Oest.-ung. Sparkassenzeitung“, prvo in izključno glasilo za mejarodno hranilništvo, prinesel je v svoji številki z dné 15. t. m. jako laskavo oceno o poslovanji naše mestne hranilnice. Ta ocena, ki jo prevedeno priobčujemo v narodnogospodarskem delu, je tem znamenitejša, ker se je sestavila na podlagi primerjanja z drugimi hranilniškimi računi, katere list dobiva z vseh stranij.

— (Pričetek šolskega leta.) Predčerašnjim se je šolsko leto pričelo s sv. mašami, ki so se darovale v raznih cerkvah, včeraj pa se je začel pouk na posamnih šolah. — Gimnazijcev se je za pričetno šolsko leto upisalo v Ljubljani na višjo gimnazijo 690, torej 8 manj nego lani, a na nižjo gimnazijo 367, torej 41 manj, nego lani. Na dva razreda nove gimnazije v Kranji se je vpisalo 132 učencev, torej jako lepo število. V obče se je število gimnazijcev zopet pomnožilo in isto se je pokazalo najbrže tudi na gimnaziji Novomeški, kamor itak letos morajo nekateri dijaki, ki so doslej pripadali gimnazijama v Ljubljani. Na Ljubljansko realko se je vpisalo 396 učencev.

— (Električna razsvetljava v Ljubljani.) Firma Ganz in drugovi je izročila dné 17. t. m. mestnemu magistratu Ljubljanskemu popolnoma izgotovljen načrt za električno razsvetljava in prenos električne moči. Uporabljala bi se vodna moč Save na treh različnih mestih (min. 1000 H. P.) ali pa parni stroji. Načrti se bodo torej lahko takoj razpravljali v odseku in v mestnem odboru. Kakor znano, poteče v kratkem pogodba s plinovo tovarno in je stvar nujna.

— (Lekarniška koncesija.) Mestni magistrat Ljubljanski podelil je magistru farmacije Edvardu Svobodi v Trzyniecu v Šleziji, ki je — kakor smo že javili — od g. Birschitz kupil tukašnjo lekarno „Marija pomagaj“, koncesijo za izvrševanje lekarniškega obrta v omenjeni lekarni pod pogojem, da prične izvrševati obrt dne 1. januarja prihodnjega leta. — V novi deželni bolnici otvorila se bode prihodnje leto lekarna, ki utegne dobiti značaj javnosti. Da li potem res ne bode več potrebe za projektovano šesto lekarno v Ljubljani, kakor mislijo v nekaterih krogih, je pač zelo dvomljivo, posebno ako se pomisli, da bode nova lekarna situvirana izven mestnega ozemlja.

— (Policijske naredbe.) Da se uredi vozni promet na južnem kolodvoru, odredil je mestni magistrat, da se imajo fijakarji pred kolodvorom na levi strani izhoda razvrstiti tako, da bodo stali vozovi vtric, a ne, kakor do sedaj, jeden za drugim, vozniki pa morajo biti na svojih sedežih; desna stran pri izhodu pa je odkazana omnibusom. Postrežkom in komisijonarjem prepovedalo se je, postajati in posedati po trotovarju. Nadalje smejo stajati svoje blago pred prodajalnicami razstavljati le tako, da se pasaža ne ovira; razstavljeno blago pa mora biti očiščeno in desinficirano. Tudi glede

snaženja ulic in trgov pričakovati je v kratkem posebnih naredb.

— (Goldinarski bankovci) se polagoma izgublajo iz prometa. Koncem meseca avgusta jih je bilo še nad 39 milijonov v prometu. V prvi polovici tega meseca pa jih je zopet več milijonov bilo uničenih. Koncem meseca septembra jih utegne ostati še kakih 30 milijonov v prometu, to je, za polovico manj, kakor jih je bilo prvotno.

— (Morskega volka) sta ujela dne 18. t. m. zdaj v Opatiji bivajoča gg. dr. Illner in Viktor Naglas iz Ljubljane skupno z g. Wallenfeldom iz Budimpešte — kakor poroča uradni list. Poldrugi meter dolgi morski volk se je ujel na trnik položene vrvice. Morski volk, katerega je prepiriral g. Schulz, je razstavljen v deželni muzeju.

— (Telovadba.) Učitelj telovadbe na Ljubljanski realki, g. Brunet, priredi tudi letos poseben telovaden kurs za starejše gospode. Telovadba se začne dné 1. oktobra in se bo telovadilo v ponedeljkih in petkih od 6. do 7. ure zvečer v telovadnici Ljubljanske realke. Kdor se hoče udeležiti, naj se oglasi pri g. Brunetu.

— (Železniško bralno in napredno izobraževalno društvo v Ljubljani) se je po sklepu občnega zbora dné 2. t. m. razšlo, ker je bilo število udov premajhno.

— (Cirkus Henry.) Zadnje predstave tega cirkusa so bile jako dobro obiskane. Danes nastopi novo angaževana moč miss Hosh iz cirkusa Renz in uprizori se velikansko tableau s 30 konji in slonom.

— (Nova firma.) Deželno kot trgovinsko sodišče v Ljubljani je vpisalo v zapisnik posamičnih firm gospoda Mibaela Deua kot lastnika novovpisane firme „Mihael Deu“ za trgovino z mešanim blagom in za točenje žganja.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 9. do 15. sept. Novorojencev je bilo 21 (= 34 32‰), umrlih 14 (= 22 88‰), mej njimi so umrli za grižo 1, za jetiko 1, za želodčnim katarom 4, vsled mrtvouda 1, vsled starostne oslabilosti 1, za različnimi boleznimi 6. Mej umrlimi sta bila tujca 2 (= 14 2‰), iz zavodov 7 (= 50‰). Za infekcijoznimi boleznimi so oboleli: za škrlatico 1, za vrtico 1.

— (Požar v Spodnji Šiški.) Včeraj kmalu po polnoči začel je v Spodnji Šiški goretii kozolec tamošnjega posestnika vulgo Prestopalca, v katerem so bili spravljene razni poljski pridelki. Nevarnost za vas bila je velika, vendar se je na pomoč prihitel prebivalec posrečilo udušiti ogenj, še predno je požarna straža dospela na lice mesta. Zažgala je najbrže zlobna roka.

— (Častnim občanom) je odbor glavne občine Sv. Peter v svoji seji dne 18. avgusta t. l. imenoval gospoda nadžupana Fran Križaja, da mu na ta način izrazi svoje priznanje za obile zasluge, katere si je pridobil za občino. Posebna deputacija je g. Križaju izročila dotično diplomu, katero je prav ukusno izdelala „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani, pri kateri priiliki je odlikovanec podaril gasilnemu društvu 100 kron.

— (Vodovod v Knežaku.) Piše nam prijatelj z Notranjskega dne 17. t. m.: Včeraj se je v Knežaku slovesno z blagoslovom otvoril nov vodovod. Želeč, da priobči kdo natančen opis te slavnosti in gradnje vodovoda zdi se mi, da je dolžnost opozoriti na zasluge, katere si je pri tem stekel župan gospod Josip Cuček. Njemu se imajo Knežani zahvaliti za izvrstno pitno vodo, katere bi še v tem stoletju ne bili dobili, da gospod župan ni sam osobno mogoče nadležno toda energično pri deželni odboru vsak teden jedenkrat opozoril na nujnost te naprave. Kot kuriozum v današnjem času moram še pristaviti, da občina ni izvolila nobenega deželnega poslanca častnim občanom.

— (Odbor „kmetijskega bralnega društva“) v Št. Vidu na Dolenjskem se je na osnovalnem shodu dné 16. t. m. tako-le sestavil: Predsednik Slivnik Vinko, trgovec; podpredsednik Korban Josip, nadučitelj; tajnik Pekl Dragotin, učitelj; blagajnik Lavrič Josip, uenjar; knjižničar Kremžar Ivan, učitelj. Računska preglednika: Kunstek Anton, trgovec, in Vidic Anton, zasebnik.

— (Posojilnica za Il. Bistriški okraj), registrirana zadruga z neomejeno zavezo, se je pri občnem zboru dne 15. t. m. konstituirala tako-le: Načelnik: g. Martin Zarnik, šolski vodja, namestnik: g. Janko Rahne, c. kr. notar, blagajnik: g. Ivan Valenčič vulgo Sever, posestnik

v Trnovem, namestnik: gosp. Rudolf Valenčič, posestnik v Trnovem, odborniki: g. Josip Cuček posestnik, trgovec in župan v Knežaku, gosp. Ivan Urbanič, posestnik, trgovec in župan v Trnovem, gosp. Josip Samsa, posestnik in trgovec v Il. Bistrici. V nadzorstvo gg.: Davorin Judnič, učitelj v Trnovem, Feliks Nič, c. kr. davčni kontrolor in Anton Žnidaršič, posestnik v Bistrici. Želimo potrebnemu zavodu mnogo uspeha!

— (Zdravstveno stanje.) V Idriji in spodnji Idriji je še 22 otrok bolnih za škrlatico. Vsega skup je zbolelo od početka epidemije 101 otrok, umrlo jih je 13. — V Turjaški občini je še 14 bolnikov za grižo. V Grahovem in nekaterih sosednih vaseh je zbolelo 7 oseb za legarjem. V Knežaku je še 9 bolnikov za škrlatico.

— (Na Mariborski gimnaziji) se je vpisalo v prvi razred slovenske paralelke okolu 80 učencev. To je pač najbolji dokaz, kako neosnovano je vpitje nemških hujšakačev proti slovenskim paralelkam.

— (Tiskovna pravda.) Zaradi zaljenja časti je bil pred porotniki v Celovcu obsojen urednik D. „Allg. Ztg.“ Mihael Ottitsch. Tožil je fužinski uradnik Herman Oroszy iz Borovelj. Obtoženec je poskusil dokazati resnico svojih trditev, kar se mu pa ni posrečilo. Obsojen je bil na mesec dnij zapora in da plača sodne troške. — Razprava o tožbi notarja Tschebulla v Beljaku se je odložila.

— (Nepotrjen zakon.) Načrt zakona, ki ga je sklenil deželni zbor koroški glede pobiranja doklad za porabo piva in žganih opojnih pijač v Celovškem mestu, ni dobil najvišjega potrjenja.

— (C. kr. železnično prometno ravnateljstvo) v Beljaku javlja, da se bode dose-danje nazivanje postajališča Lhota-Smetanova na progi Protivin-Zditz od 1. oktobra t. l. dalje premenilo v „Lhota-Mirotitz“.

— (Tlak v Tržaškem pristanišču.) Trgovinsko ministerstvo je odredilo, da se za tlak, ki se bode delal v tako zvanem „porto franco“ Tržaškega pristanišča vsaj polovica potrebnega materijala vzame iz domačih kamenolomov v okolici. Ostala polovica se bode izgotovila iz vulkanične lave, kakor je bila prvotno določena za ves tlak, ker je cenejša nego kamen.

— (Za sačen morilec) Dne 12. avgusta je bila — kakor znano — umorjena v Trstu 28letna Ana Hrovatin. Sosedje so jo sicer našli še živo, a umrla je kmalu potem, ne da bi bila kaj mogla povedati o morilcu, o katerem ni bilo sledu. Po izpovedi neke sosedje pa je preiskovalni sodnik prišel konečno na sled dozdevnemu morilcu, katerega je sodišče dalo zapreti. V njegovem stanovanju se je našlo toliko obtežujočega gradiva, da o krivnji njegovi skoro ni dvomiti. Obdolženec, 30letni voznik Anton Ž. iz Serpenice taji, da bi bil on krivec.

— (Dom stranke prava v Zagrebu.) Kakor javlja „Hrvatska“, začela se je agitacija za nabiranje doneskov za dom stranke prava, ki bi se imel zidati v neposredni bližini doma dra. Starčevića. V tem domu bi se nastanilo uredništvo „Hrvatske“ in tiskarna in bi se shajali hrvatski rodoljubi in ker je zanimanje za to idejo splošno in narod zanjo ves navdušen, ni dvoma, da bode poziv „Hrvatske“ podpisan od gg. Folnegovića, Kumičića in dra. Franka imel najboljšega uspeha. Požrtvovalnost hrvatskega naroda se je na sijajen način manifestirala posebno v poslednjem času, ko so se nabirali darovi za dom Starčevićev na dan 15. avgusta, kateri darovi že davno presegajo vsoto 15.000 kron. Dom stranke prava bode stal okolu 100.000 glđ. in bode v njem dvorana v velikih dimenzijah za shode te stranke.

— (Subvencija narodnega gledališča v Zagrebu,) katera že itak znaša lepo vsoto, se bode, kakor poroča „Agr. Tagbl.“, prav izdatno pomnožila, da se tako omogoči za to zimo nameravana obnoveitev stalne opere.

— („Hrvatski Sokol“) v Zagrebu je dobil novega učitelja g. A. Hyaneka, ki je dosedaj bil učitelj telovadbe v Brnu in si pridobil mnogo zaslug za moravsko Sokolsko zvezo. Gotovo se bode pod njegovim spretnim vodstvom razvijalo tudi Sokolstvo na Hrvatskem.

— (V Krapinske toplice) je prišlo do srede tega meseca vsega skupaj 2670 oseb.

— (Razpisane službe.) Pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani mesto davčnega višjega nadzornika za Kranjsko v VIII. čin. razredu, eventuelno mesto davčnega nadzornika v IX., fin. kon-

ceptista v X. in jedno, eventuelno več mest fin. konceptnih praktikantov z adjutom. Prošnje v štirih tednih predsedstvu fin. ravnateljstva v Ljubljani. — Na štirirazredni deški ljudski šoli v Kočevji mesto četrtega učitelja. Prošnje do dné 30. t. m. okr. šolskemu svetu v Kočevji. — V moški jetnišnici v Ljubljani mesto začasnega jetniškega paznika II. vrste z letno plačo 260 glđ. in 25% aktivitetno priklada in raznimi emolument. Prošnje do dné 15. oktobra državnemu pravdnistvu v Ljubljani. — Pri okrajnem sodišču v Krškem se vzprejme z dnem 1. oktobra pisar z mesečno plačo 30 glđ.

Slovinci in Slovenke! ne zabite dražbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

— Za dijaško kuhinjo v Kranju je daroval g. Jos. Preša, župnik v Ovišah 10 glđ., g. Juraj Režek je pri valeti, katero so mu priredili prijatelji pred odhodom v Ljubljano, mej istimi nabral 104 krome.

— Za hvala. Sl. ravnateljstvo I. dolenske posojilnice v Metliki je za nakup knjig in drugega šolskega blaga ubogim učencem darovalo, 15 glđ. za kar se mu zahvaljuje: Vodstvo štirirazredne ljudske šole v Metliki, 16. sept. 1894.

Razne vesti.

* (Vuka Karadžića smrtni ostanki) se bodo po sklepu srbskega ministerskega sveta prepeljali z Dunaja, kjer počivajo od l. 1864, v Belgrad. Prevažanje se izvrši na državne troške srbske in se bodo smrtni ostanki slavnega pisatelja pokopali v častni rakvi v stolni cerkvi.

* (Urednik Jaša Tomič,) ki je usmrtil dra. Dimitrijeviča in bil obsojen na 6 let zapora, je zdaj v kaznilnici v Vacu. Meseca oktobra bi ga bilo pogojno izpustiti. Tomič pa je izjavil, da pogojnega oprostjenja ne vzprejme, ker neče biti pod policijskim nadzorstvom. Rajše ostane vseh 6 let v zaporu. Ostal bode torej še dalje v kaznilnici v Vacu, kjer se je naučil mizarstva.

* (Telefon na Ogerskem.) Ogerski trgovinski minister namerava zvezati po telefonu vsa večja mesta na Ogerskem ne samo z glavnim mestom, nego tudi mej saboj. Ta zveza bi v prvi vrsti bila v korist administrativnim svrhám, potem pa tudi javnemu prometu. Minister se nadeja najboljših uspehov za trgovino in industrijo in je prepričan, da mu državni zbor dovoli še letos potreben kredit. Načrt je popolnoma gotov in bi se izvršil v dveh letih.

* (Dnevnik na Libanonu.) Turški sultan je dovolil, da sme na gori Libanonski izhajati dnevnik v arabskem jeziku, ki se bode imenoval „El-Arz“ (Dežela.) Na Libanonu, ki je izborna obdela, stanuje kakih 250.000 prebivalcev, ki imajo krščanskega guvernerja in uživajo gotove avtonomne pravice.

* (Ukraden svetnik.) Vest, da je bilo v Padovi ukradeno truplo sv. Antona, je bila jako pretirana. Tatovi so pač res vlomili v malo cerkvico, v kateri je sobica, kjer je umrl l. 1231 sv. Anton. Truplo njegovo pa je v srebrni teški krsti pokopano v stolni cerkvi v Padovi, do katere tatovom ni lahka priti. V omenjeni cerkvi je le svetnikov kip. Iz te cerkvice so vkradli neznan zlikovec za kakih 150 lir manjih dragocenosti. To je bilo vse.

* (Na biciklu h krstu.) V severni Italiji se posebno v Turinu uporablja že prav izdatno bicikl v praktičnem življenju. Zilravniki in duhovniki, vozeč se na biciklu, so vsakdanja prikazen. Novo pa je bilo, da se je te dni pripeljal h krstu sprovod na biciklih. Pred cerkvijo vzal je oče mladega krščanika iz košarice, ki je bila pritrjena spredaj na kolesu in ga nesel v cerkev. Po končanem krstu se je zopet vsa družba odpeljala na biciklih.

* (Krvav dvoboj mej dekleto ma.) V mestu Oneglia blizu Genove sta dve dekletii ljubili jednega in istega mladeniča. Sklenili sta torej rešiti stvar z dvobojem. Oboroženi z ostro brušenima nožema sta pričeli boj. V kratkem se je mrtva zgrudila jedna borilk, zadeta v srce, zmagovalka pa si je sama prerezala vrat.

Književnost.

— „Slovenski Pravniki“, v čegar odgovorno uredništvo je zopet vstopil gosp. dr. Viktor Supan, ima v svoji IX. št. sledečo vsebino: 1. Kavčnik: O pooblaščenju v načrtu novega civ. postopnika. (Konec.) 2. Iz pravosodne prakse. Civilno pravo: a) Niti proti dovolitvi, niti proti zavrnitvi zahtevka, da se nadomesté dopuščene priče po drugih pričah, ni v smislu § a 17. zakona z dné 16. majnika 1874, št. 69 drž. zak., pripusten poseben rekurz; pritožba proti taki odločbi združiti se ima po izišli razsodbi v glavni stvari z apela-

cijo, naperjeno proti tej razsodbi. b) Pri postopanju radi motenja posesti razsoja sodnik po svoji izprevidnosti, koliko se verjame pričam. c) K § 24. in 25. zak. z dné 16. majnika 1874, št. 69. drž. zak. d) Izvršilo na podlagi končnega odloka radi motenja posesti sme se le dovoliti tedaj, če zopetno dejanje propalega toženca ni drugačno od onega, katero se je v končnem odloku prepovedalo. e) Donatio inter vivos ali mortis causa. — Negotiorum gestio. f) Kako je tolmačiti zadnji stavek § a 905. obč. drž. zak. — Šega kraja. — Sodnikovo ocenjevanje dokazov ne more biti povod ničnosti pritožbi. — §-i 24. in 25. zak. z dné 16. maja 1874, št. 69. drž. zak. 3 Iz upravne prakse: Kuks in tar. toč 45, B. prist. zak. 4 Književna poročila. 5. Razne vesti. 6. Pregled pravosodstva. Iz „Raznih vestij“ posnemamo, da je poslalo društvo „Pravnik“ gosp. pravosodnemu ministru grofu Schönbornu in predsedniku Graškega nadsodišča grofu Gleispachu izvod nove nemško-slovenske pravne terminologije, ter sta oba dva vzprejela izvoda ter se zahvalila s pismi, laskavimi za društvo in g. dra. Babnika, ki je uredil to lepo delo, — na katero je opozorilo pravosodno ministerstvo sodišča in državna pravdnitstva, v kojih okoliših je slov. jezik navaden, po razglasu z dné 24. avgusta 1894, št. 16716, ki je priobčen v ukazniku z dné 12. t. m. pod točko 12.

— „Kmetovalec“ ima v št. 17. naslednjo vsebino: Gnojenje s kajnitom in Tomásovo žlindro; — Poraba krav za vožnjo; — Ameriška ledenica; — Jesensko oranje; — Tomásova žlindra in kajnit na Kranjskem; — Pretakanje vina; — Izreditev breskev, da rodé že prvo leto cepljenja; — Razne reči; — Vprašanja in odgovori; — Gospodarske novice; — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske; — Tržne cene.

— „Vatrogasac“ ima v št. 18. to le vsebino Našim dužnikom; — Temeljne domače vatrogasne škole; — Pritiskalne cevi; — Prva retrospektivna izložba i jubilarna vatrogasna svečanost u Klatovima; Ivan Merze; — Svečanost u Krapini; — Naši dopisi; — Domača i različite vesti.

Brzjavke.

Dunaj 19. septembra. Te dni se skliče državni zbor in sicer, kakor se čuje, na dan 16. oktobra.

Dunaj 19. septembra. Trgovinski minister grof Wurmbrand se je z ogerskim trgovinskim ministrom dogovoril glede podržavljenja južne železnice. Pogajanja z južno železnico se začnejo v kratkem. Tudi glede Dunavske parobrodne družbe sta se ministra porazumela.

Budmpešta 19. septembra. Danes se je sešla madjarska delegacija. Delegata Berzeviczy in grof Apponyi sta sprožila rumunsko vprašanje, navajajoč mej drugim, da se v rumunskih šolah rabijo zemljevidi, na katerih je Sedmograška označena kot del Rumunské, in da potrosi Rumunská vsako leto pol milijona frankov za agitacijo na Ogorskem. Ravno kar je začel Kalnoky odgovarjati.

Beligrad 19. septembra. Čebinčeva aféra se je povsem nepričakovano zasukala. Pričakuje se, da zapre vlada nekaj jako odličnih oseb.

London 19. septembra. Poraz kitajske vojske pri Pingyangu je popoln. Le malo kitajskih vojakov je uteklo. Korejska je zdaj vsa v japonskih rokah, kitajske čete pa brez vodij, ker so Japonci ujeli skoro vse kitajske zapovednike.

Dunaj 20. septembra. Suplent na višji gimnaziji v Ljubljani Florijan Hintner, je imenovan pravim učiteljem na tem zavodu.

Dunaj 20. septembra. Višji evidenčni geometer Konrad Zaff, ki je bil dné 8. septembra izginil iz Ljubljane, se je sinoči tukaj poskusil zastrupiti. Zavžil je 24 gramov anti-pirina. Prepeljali so ga na psihijatrično kliniko.

Atene 20. septembra. Pri Laniji so razbojniki odpeljali s soboj državnega pravdnika in umorili preiskovalnega sodnika in dva sodna pisarja. Vojaki so razbojnike zasledili in vse postrelili.

Bruselj 20. septembra. Danes se je razglasil kraljev dekret, s katerim se razpušča poslanska zbornica in določijo nove volitve na dan 14. oktobra.

Narodno-gospodarske stvari.

Mestna hranilnica Ljubljanska.

„Oesterreichisch-ungarische Sparcassen-Zeitung“ piše: Ta mladi hranilni zavod, ki je koncem l. 1893 dovršil šele 4. svoje upravno leto, se jako lepo razvija in ima v primeroma jako kratkem času že 2,779 503 gl. 49 kr. vlog. L. 1893 se je 2,127,271 gl. 42 $\frac{1}{2}$ kr. vložilo, 96.219 gl. 60 kr. obrestij se je kapitalizovalo, in samo 1,757 043 gl. 11 $\frac{1}{2}$ kr. se je vlog izplačalo. Vloge so se torej v upravnem letu 1893 pomnožile za 446.447 gl. 91 kr. in dokazujejo spodaj navedene opravilne vrste, da je vodstvo tega zavoda v spretnih rokah. Hipotekarna posojila v znesku 1,820 769 gl. 39 kr., občinska posojila v znesku 173 317 gl. 71 kr., predumji na efekte v znesku 12 902 gl., portfelj menic znašajoč 352 522 gl. 65 kr. in kontokorentne vloge v znesku 298 458 gl. 29 kr. so hvalevredno zavarovanje vlog v znesku 2,779 503 gl. 49 kr., dotim se rezervna zaklada tega zavoda posebe zaračunjata in tudi posebe dotirata. Prej imenovane investicijske vrste so se čedalje bolj razvijale; hipotekarna posojila so se pomnožila za 469.151 gl. 99 kr., občinska posojila za 34 849 gl. 48 kr., predumji na efekte so se pomnožili od 10 902 gl. na 12 902 gl., menični portfelj se je pomnožil od 34 076 gl. 04 kr. na 47 217 gl. 33 kr. in se je vstevši dobiček pri kursih v znesku 1229 gl. 11 kr. pomnožilo imetje v efektih od 345 989 gl. 50 kr. na 352 522 gl. 65 kr. Ker so se samo hipotekarna posojila pomnožila za nekoliko več, kakor je znašal prirastek vlog, so se z ozirom na avance v drugih naloženih vrstah morale restringovati kontokorentne vloge, valed česar so se zmanjšale od 393 834 gl. 52 kr. na 298 458 gl. 29 kr. Pri rapidnem naraščanju hranilnih vlog po tako kratkem obstanku tega zavoda je umevno, da ta še nima velikih rezerv; vendar se boljšajo v tem oziru razmere od leta do leta. Koncem l. 1892. so znašala rezervna sredstva 0 4% vlog, koncem l. 1893. pa reprezentujejo že 0 61% hranilnih vlog. Od letošnjega vkupnega dobička v znesku 7413 gl. 19 $\frac{1}{2}$ kr. se je čisti kupčijski dobiček v znesku 6184 gl. 08 $\frac{1}{2}$ kr. dodal rezervnemu zakladu, dobiček pri kursih v znesku 1229 gl. 11 kr. pa specialnemu rezervnemu zakladu; valed separatne dotacije obeh rezervnih zakladov je imel rezervni zaklad samosvojega dohodka 297 gl. 40 $\frac{1}{2}$ kr., specialni rezervni zaklad pa 70 gl. 11 kr. Če se kvote od dobička in samosvoji dohodki odkažejo rezervama, tako znaša koncem l. 1893. rezervni zaklad 13 988 gl. 43 $\frac{1}{2}$ kr., specialni rezervni zaklad pa 2985 gl. 75 kr., vkupna rezerva torej 16 974 gl. 18 $\frac{1}{2}$ kr. Ako se upošteva, da se ta zavod zadovoljuje s skromno diferenco mej obrestno mero za vloge in za hipotekarna posojila, da vrednostni efekti dajejo le minimalen dobiček, kontokorentna kupčija pa ga sploh nič ne daje, tako se mora reči, da se je z letošnjim kupčijskim dobičkom lahko zadovoljiti.

— Posojilnica v Slovenski Bistrici ustanovljena dne 23. julija je pričela včeraj dne 19. septembra svoje poslovanje. Uradni davei bodo vsako sredo od 9.—12 ure zjutraj. Hranilne vloge se bodo obrestovale po 5%, posojila pa se dajejo proti 6% obrestovanju. Gotovo bode tudi ta novi denarni zavod prosperoval jednako, kakor mnogi drugi, ako ga bodo slovenje-bistriškega okraja rodoljubi krepko podpirali.

— Oddaja trt. Bodočo spomlad se bodo oddajale iz eraričnih nasadov na Dolenjem Avstrijskem, Štajerskem, Kranjskem in Primorskem nastopne trte v kraje, po trtni uši okužene: a) Rezone trte Riparia Sauvage in selectione, Salonia, Rupestris in Jork Madeira po 3 gl., Riparia Portalis, Pailières, Perriers in Jauquez po 6 gl. za 1000 komadov; b) trsi s koreninami brez razločka po 10 gl. za 1000 komadov. Brezplačno se dajejo trte le izjemoma občinom ali društvom.

— Vinorejsko društvo za Slovenske gorice s sedežem pri sv. Benediktu v Slov. gor. ima svojo prvo skupščino dne 30. t. m. ob 4. uri popoldne. Po zborovanju je prosta zabava v gostilni g. Jož. Kramarja.

— Razstava sadja bode v mesecu oktobru v Frajhamu v mariborskem okraju.

— Lokalna železnica Maribor-Wies. Na železniškem shodu v Mariboru dné 14. t. m. je poročal deželni odbornik dr. Schmiederer o pripravljanih delih, katere je že izvršil deželni odbor štajerski za normalnotirno gori omenjeno železnico. Sklenilo se je nabirati naprej doneske za zgradbo te železnice, pogajati se za odkup zemljišč in skrbeti za to, da se zgradi direktna železniška zveza mej Mariborom in Ptujem. Odposlala se bode o tej zadevi deputacija do trgovskega ministra.

Bratje Slovenci!

Vi, po imenu nam najbližji bratje, bili ste vedno pripravljani pomoči svojim pobratimom Slovakom. Da bi nas bili podpirali gmotno, za to ni bilo prilike, pač pa ste sledili z živim zanimanjem naše duševno gibanje in ste naše duševne proizvode tudi radi kupovali.

Zdaj se obračamo do Vas v gmotni sili. Dne 9. avgusta t. l. pogoreli smo v Oravski Župi na Ogorskem. Izmej 261 hišnih števil uničil jih je požar 175; 197 gospodarjem pokončano je njihovo imetje in 207 rodbin je brez strehe. Tudi tri skrbne

matere, stare nad petdeset let, postale so žrtve požaru. Jedna izmej njih preminola je takoj, ostali dve umrli sta drugi in tretji dan po požaru. — Zgorela je rim. kat. cerkev; stopili so se 3 veliki in 2 mala zvonova, in uničena je rim. kat. ljudska šola. — Beda je velikanska! Zavarovanih bilo je malo gospodarjev. Škoda ceni se nad 200.000 gl.

Dragi bratje! Darujte — kolikor kdo more — da se zopet preskrbé zvonovi za rim. kat. cerkev.

Slavna redakcija pa bodi toli laskava in sprejemaj in izkazuj svote, došle v to svrhu, katere naj se potem pošiljajo gospodu župniku Karolu Andassyju v Oravo na Ogorskem, pošta: Usztya.

Tudi ostale slavne redakcije najljubnjeje prosim, da blagovolé ponatisniti ta poziv.

V svojem in v imenu svojih bratov pogorelecev kličem: Nebeski oče poplačaj vam tisočkrat!

Dragi bratje! Bodite uverjeni — če bode kedaj potreba — mi ne pozabimo svojih ljubih bratov. Z Bogom!

Vaš brat
Peter Bulla,
advokat in pogorelec.

60.000 gl. je glavni dobiček Lvovskih srečak, ki se izplača samo s 10% odbitka. Opozarjamo naše cenjene čitatelje, da je žrebanje že dné 27. septembra.

Hrvatska Lira.

Zbirka izbranih 16 glasbotvorin za glasovir in pevanje, v narodnem duhu zložil F. S. Vilhar.

Opozorujemo slovensko občinstvo na to mojstersko delo našega narodnega skladatelja, ki bode vsacega pravega rodoljuba očaralo.

Vsa kritika je navdušena in je prof. Kuhač nazval Vilharja naslednikom Lisinskega. Cena knjigi je 1 gl. 80 kr., s pošto 1 gl. 85 kr.

(862—9) **J. Giontinijeva knjigarna.**

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: J. N. posestvo uložno št. 240 kat. občine Vič, cenjeno 13.694 gl. (v drugič) dne 26. sept. v Ljubljani.

Antona Žvana posestvo v Kamnigorici cenjeno 250 gl., dne 28. sept. in 2. novb. v Radovljici.

Janeza Žlogarja posestvo na Krašnem Vrhu, cenjeno 1183 gl., dne 29. sept. v Metliki.

Janeza Bezeljaka zemljišče v Jeličnem vrhu, cenjeno 360 gl., dne 29. septembra v Idriji.

Gašperja Jakelja posestvo v Podkorenu, cenjeno 285 gl., dne 29. septembra in 10. oktobra v Kranjski Gori.

Janeza Škofa zemljišče v Dolenji vasi, preloženo na dan 29. septembra in 27. oktobra v Cerknici.

Franceta Poženela zemljišče na Črnem vrhu, cenjeno 1238 gl., dne 29. septembra in 29. oktobra v Idriji.

Franceta Gruma posestvo v Skrilju, cenjeno 1825 gl., dne 29. septembra in 31. oktobra v Ljubljani.

Neže Hočev var zemljišče v Impolskem Grabnu, cenjeno 60 gl., dne 29. septembra in 31. oktobra v Krškem.

Razglas smrti: L. 1865. je v Ameriko odšel Matija Malenšek iz Malin in potem nič več dal o sebi vedeti. Kdor kaj ve o njem, naj to zglosi okrožnemu sodišču v Novem mestu do konca septembra l. 1895. Po preteku tega roka se bode objavil razglas smrti M. Malenška.

Tujci:

19. septembra.

Pri Slovci: Wolf, Rimer, Sienkiewicz, Son, Frawirt, z Dunaja. — Müller, Hočev var, Parlesak iz Gradca. — Ballarini, Bubak iz Trsta. — Pletaršnik iz Podnarta. — Princ iz Zagorja. — Pogačnik iz Cerkevca.

Pri Matiči: Mag, Weber, Hirsch, Ernst, Neumann, Vallek, Hessel, Janaba, Strauss, Müller, Rappart, Schütz, Fleischner, Lasch, Koschigg z Dunaja. — Winterhalter iz Maribora. — Anton, Disler, Fürst iz Gradca. — Majdič iz Domžal. — Bnzon iz Reke. — Knes, Lukič iz Zagreba.

Umrli so v Ljubljani:

16. septembra: Adalbert Jalen, črkostavec, 43 $\frac{1}{2}$ let, Vodnikove ulice št. 6. — Justina Kremžar, strojevodjeva hči, 20 mesec-v, Dunajska cesta št. 7.

17. septembra: Janez Jamnik, umirovljeni železnični sprevoznik, 80 let, Karlovska cesta št. 3. — Marija Čertanc, šolskega sluga hči, 13 let, Sv. Jakoba trg št. 1.

V deželni bolnici

16. septembra: Jožef Zargi, črevljnar, 36 let.
17. septembra: Ivana Margon, gostačeva hči, 5 let, — Jožef Marn, gostač, 70 let. — Tomaž Logar, gostač, 57 let.

18. septembra: Janez Papež, delavec, 40 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. sept.	7. zjutraj	741.6 es.	11.6° C	sl. vzh.	obl.	1.50 mm.
	2. popol.	742.1 es.	13.2° C	sl. vzh.	dež.	
	9. zvečer	741.5 es.	10.2° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
19. sept.	7. zjutraj	740.5 mm.	10.6° C	sl. szh.	obl.	
	2. popol.	739.3 mm.	16.6° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.3 mm.	10.0° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 11.7° in 12.4°, za 2.1° in 1.4° pod normalom.

Učne knjige

za srednje in ljudske šole.

Dijaški koledar

po 60 kr.

Jurčičeve zbrane spise

zvezek po 60 kr., vezan po 1 gld.

prodaja

Anton Zagorjan

knjigotržec (1040-3)

v Ljubljani, na Kongresnem trgu, v Zvezdi.

Matere, pozor! Slab, oster
lug provzročja, da po-
stane polt malih otrok hrapava, razpokla in
kakor bi bila odrta. Pazite na otroško sobo.
Pazite, da se ne bode uporabljalo tu drugo
milo, nego od otroških zdravnikov priporoče-
vano **Doering-ovo milo s sovo.**
To milo izredno prija otroku, ne peče, ne po-
vzroča srbenje, ne razteguje polti in stane
(1) 10 povsod samo 50 kr. (760)

Zelodčne kapljice

koje p. n. občinstvo navadno zahteva pod imenom

Marijinceljske kapljice.

Te kapljice so zelo pro-
spešne (provzročujejo slast
do jela, razstvarjajo sliz,
so pomirjive in olajšujejo,
ustavljajo krč in krepčajo
želodec; rabijo pri nape-
njanji in zapečenosti,
preobloženem želodcu s
jedili in pijačami i. t. d.

Steklenica s rabilnim
navódom velja 20 kr.,
tucat 2 gld., 3 tucate
samo 4 gld. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (1010-2)

Posiljajo se vsak dan po pošti proti povzetji.

Le še malo predstav!

CIRKUS HENRY

v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu.

Danes v četrtek dné 20. septembra 1894

briljantna predstava.

Novi nastopi.

I. nastop izborne angleške jahalne umetnice Miss Mary Hosh iz cirkusa Benz.

Novo!

Se v Ljubljani še nikdar ni videlo!

Novo!

Čudo dresure

velikansk tableau

s 30 konji in slonom, vsi hkratu v jahalnici predvajani. Originalna dresura ravna-
telja Henry-ja.

Opazka: Posrečilo se mi je po neznanem trudu, sestaviti ta tableau, in ker se kaj
tacega ni še nikjer predstavljalo, nadejam se nuditi veleslavnemu p. n. občinstvu
nekaj prav posebnega.

Dalje nastop vseh angaževanih umetniških sil.

Pol ure pred začetkom predstave koncert, ki ga izvršuje domači orkester.

Jutri v petek dné 21. septembra 1894 (1049)

velika predstava.

Izborna proti boleznim želodec Najboljša osvježujoča pijača

Rogaška deželna kiselina

Tempeljska in Styrijska slatina.

Vedno sveža, jedrsvita polnitev v novo zgrajenem polnilnem rovu od neposrednega dotoka iz vreca.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatecu in na Slatini.

Jedino in glavno zalogo za Kranjsko ima Ivan Lininger v Ljubljani. (526-7)

Usojam si, p. n. gospodo opozarjati na mojo

krojačnico

za častniške in uradniške uniforme in civilne obleke

(uniforme za c. in kr. jednoletne prostovoljce)

točno po najnovšem predpisu gledé adjustovanja, da se v slučaju potrebe obrnejo do mene. Za najboljšo blago, kakor tudi za izgotavljanje po predpisu pri najnižjih cenah se garantuje.

Proseč prav mnogobrojnega poseta z velespoštovanjem

A. Reisner

(1001-4)

c. in kr. polkovnijski krojač
v Ljubljani, Parne ulice šte. 7.

Lvovske Srečke à 1 gld.

(1020-5)

Glavni dobitok

gld. **60.000** gld.

11 srečk 10 gld.

6 srečk 5 gld. 50 kr.

priporočata: **J. C. Mayer**
in **A. Gruber.**

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Otvoritev prodajalnice.

S tem si usojam javiti p. n. občinstvu, da bom nekdanjo staro
in slovečo Mühleisnovo, naposled F. S. Rojnikovo

prodajalnico

s prekomorskim špecerijskim in mešanim blagom
na Križevniškem trgu šte. 8

„pri zlatem sidru“

v ponedeljek 17. septembra t. l. otvorila.

Prodajalnica založena je povsem z dobrim in svežim blagom
in se bode podpisana prizadevala najmarljiveje, da ustreže in zadovolji
kupujoče občinstvo z najboljšim blagom in nizkimi cenami.

Priporočujé se osobito čast. gospodinjam prosi obilega poseta
(1027-2) odličnim spoštovanjem

Leopoldina Mauser, imejteljica prodajalnice.

Otvoritev hôtela.

Hôtel Lloyd

v Ljubljani, na Sv. Petra cesti šte. 9

v središči mesta, blizu južnega kolodvora, poštnega in brzo-
javnega urada.

20 elegantno urejenih sob.

Izborna, cenéna restavracija.

Gg. trgovskim potnikom dovoljujejo se znižane cene.

Omnibusi k vsakemu vlaku.

(964-8)

Karol Počivaunik, hôtelier.

Knjigarna

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

Kongresni trg št. 2 Ljubljana Kongresni trg št. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in v vnanjih zavodih, zlasti c. kr. veliki gim-
naziji in c. kr. nižji gimnaziji, c. kr. veliki realki in c. kr. moškem
in ženskem učiteljski tukaj, privatnih šolah ter ljudskih in me-
ščanskih šolah uvedenih (1017-5)

šolskih knjig

v najnovjših izdajah, broširanih in v trajnih šolskih vezih,
po najnižjih cenah. — Priporočamo tudi

Dijaški koledar

za leto 1894/95. — Cena 60 kr., po pošti 63 kr.

Lautina in tisk „Národne Tiskarne“.